

HELJU KÕRS

60

Helju Kõrs sündis 12. aprillil 1940. aastal Põlvamaal Süvahavva külas talupidajate peres. Koolitee algas 1947. a. Süvahavva algkoolis, jätkus Viluste mittetäielikus keskkoolis ning Tartu 3. Töölisnoorte Keskkoolis, mille lõpetas 1963. aastal.

Samast aastast algas ka lähem kokkupuude raamatukogutööga. Aastail 1963–1968 oli Helju Kõrs Neeme külaraamatukogu juhataja. Töö kõrvalt algasid õpingud Tartu ülikooli raamatukogunduse ja bibliograafia erialal kaugõppeosakonnas. Seoses nimetatud osakonna üleviimisega Tallinnasse 1965. a. jätkusid õpingud juba E. Vilde nim. Tallinna Pedagoogilises Instituudis, mille H. Kõrs lõpetas 1972. a. Ta on töötanud veel Virtsu lastepäevakodus pedagoog-kasvatajana (1968–1971) ning Tartu Linna Lasteraamatukogus (1971–1973).

1973. a. aprillikuust alates töötab H. Kõrs Tartu ülikooli raamatukogus, 1975. a. algusest keemiaraamatukogus, olles ligi 20 aastat selle juhataja (a-ni 1994). Olles keskkooli lõpetamisest saadik olnud nii tihedalt seotud raamatute ja raamatukogundusega, ei kujuta Helju ise end ega meigi teda ette mingis teises rollis. Raamatud on tema jaoks erilise tähtsuse ja tohutu väärtusega. Ta on raamatukogutöötaja selle sõna kõige paremas ja laiemas mõttes. Töötades keemiaraamatukogus sai ta kiiresti omainimeseks kõigi keemikute jaoks, kuna tal on alati jätkunud energiat, jõudu ja tahtmist süveneda nende probleemidesse. Ka on ta väsimatult teinud kasvatustööd noorte lugejate hulgas, õpetades neid raamatust lugu pidama, seda hoidma ja õigesti kasutama, olema aus, täpne, kohusetundlik nagu teda ennastki teame.

Inimesena tunneme Heljut kui südamlikku ja osavõtlikku sõpra ning kaaslast, aga ka kui head ema oma kahele lapsele ja asendamatu vanaema viiele lapselapsele.

Õnne ja tervist!

Marju Salve

RIINA SOMSON

60

Riina Somson, neiuna Sihver, sündis Tartus 25. aprillil 1940 autojuhi pere teise lapsena. Pärast sõda jätkus elu Tartumaal taluperes. Nii tuli tal läbi teha kõik 1940-ndatel aastatel sündinud eesti laste vintsutused ja temagi lapsepõlv oli täis kaotusi. Küüditati vanaema ja tädi pere, Vabadussõjas käinud isa arreteeriti. Vanaema, tädi ja tädimees surid paari aasta pärast, kes laagris, kes küüditatuna. Ema kodutalust sunniti perekond lahkuma. Pärast isa naasmist Uurali vangilaagrist asuti elama Jõgevamaale.